

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบของ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดสตูล

(พ.ศ. 2559 - 2561)

ฝ่ายนโยบายและแผนงาน
กองแผนและงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล
โทร./แฟกซ์.0-7472-4737
www.satunpao.go.th

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป	1
ที่ตั้งและอาณาเขต	1
ขนาดพื้นที่	1
ลักษณะภูมิประเทศ	1
ลักษณะภูมิอากาศ	1
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2
แหล่งท่องเที่ยว	4
การแบ่งเขตการปกครอง	4
การบริหารราชการ	5
การเลือกตั้ง	5
การรักษาความสงบเรียบร้อย	6
เศรษฐกิจ	7
ประชากร	12
การศึกษา	13
ศาสนา	13
การสาธารณสุข	13
การคมนาคมและการขนส่ง	14
ระบบประปา	14
แหล่งน้ำชลประทาน	14
การไฟฟ้า	14
โทรศัพท์	15
ส่วนที่ 2 ทิศทางการพัฒนา	16
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559)	16
แผนการบริหารราชการแผ่นดิน	24
แผนพัฒนาจังหวัด	36
ส่วนที่ 3 ศักยภาพของท้องถิ่น	41
ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน	41
ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT Analysis)	43
ส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสตูล	45
วิสัยทัศน์	45
พันธกิจ	45
เป้าหมายหลัก	45
ยุทธศาสตร์การพัฒนา 11 ด้าน	46
ส่วนที่ 5 โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์	-

ส่วนที่ 1

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1.) ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดสุดเขตแดนใต้ของประเทศไทย ด้านฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ 973 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	รัฐเปอร์ลิสและรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาและรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดียโดยพื้นที่บนบกมีเทือกเขาบรรทัดและสันกาลาคีรีเป็นเส้นกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดสตูล กับจังหวัดอื่น ๆ และประเทศมาเลเซีย

2.) ขนาดของพื้นที่

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดอยู่เขตแดนใต้ของประเทศไทยด้านฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ 973 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 2,807.522 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,754,701 ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) เป็นลำดับที่ 63 ของประเทศ และลำดับที่ 12 ของภาคใต้ รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานีและจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซียตลอดแนวชายแดนทางบกยาวประมาณ 56 กิโลเมตร ติดฝั่งทะเลอันดามันมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 144.8 กิโลเมตร

3.) ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสตูล มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบสลับกับภูเขา พื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสูง โดยมีเทือกเขาสำคัญ ๆ คือ ภูเขาสันกาลาคีรี พื้นที่ค่อย ๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านตะวันตกและทิศใต้มีที่ราบแคบ ๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล ถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลน น้ำเค็มขึ้นถึงมีป่าเสมหรือป่าโกงกางอยู่เป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นจังหวัดสตูล เป็นจังหวัดที่มีลำน้ำสายสั้น ๆ ไหลผ่านซึ่งเกิดจากภูเขาโดยรอบ พื้นที่ทางตอนเหนือ และทิศตะวันออกของจังหวัด ประกอบด้วยภูเขามากมายสลับซับซ้อนโดยมีทิวเขานครศรีธรรมราชแบ่งเขตจังหวัดสตูลกับจังหวัดสงขลา และทิวเขาสันกาลาคีรีแบ่งเขตประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย นอกจากนั้น ยังมีภูเขาน้อยใหญ่อยู่กระจัดกระจายในตอนกลางและชายฝั่งตะวันตก ภูเขาที่สำคัญได้แก่ เขาจัน เขาบารัง เขาหัวกาหมิง เขาใหญ่ เขาทะนนาน เขาควนกาหลง และเขาโต๊ะพญาวัง

4.) ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่จังหวัดสตูลได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดอ่าวไทยและลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย ลักษณะภูมิประเทศ เป็นแบบร้อนชื้นมี 2 ฤดู ฤดูร้อนกับฤดูฝน โดยมีช่วงฤดูฝนยาวนาน ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคม และมีช่วงฤดูร้อนเพียง 4 เดือน เดือนมกราคม ถึงเดือนเมษายน อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 32.73 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 24.15 องศาเซลเซียสปริมาณฝนตกเฉลี่ย 2,213.1 มิลลิเมตรต่อปี ตกชุกในเดือน สิงหาคม – ตุลาคม

5.) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสตูลมีเนื้อที่ทั้งหมด 2,807.522 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,754,701 ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) มีสภาพป่าที่มีความหลากหลายทั้งป่าบกและป่าชายเลน โดยมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 1,259.48 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 787,175 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 50.81 ของพื้นที่จังหวัด (คิดจากเนื้อที่จังหวัด 2,478.98 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,549,363 โยพื้นที่ดังกล่าวไม่นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) แบ่งออกเป็น

- **ป่าบก** เนื้อที่ จำนวน 912.72 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 570,169 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 36.80 ของพื้นที่จังหวัด

- **ป่าชายเลน** เนื้อที่ จำนวน 347.21 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 217,007 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 14.01 ของพื้นที่จังหวัด

โดยแบ่งพื้นที่ป่าของจังหวัดได้ดังนี้

พื้นที่ป่าไม้จากการสงวนป่า

พื้นที่ป่าไม้จากการสงวนป่าแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. ป่าสงวนแห่งชาติ

ป่าสงวนแห่งชาติในพื้นที่จังหวัดสตูลมีจำนวน 17 ป่า เนื้อที่ประมาณ 729,974 ไร่ (รวมพื้นที่ทับซ้อนอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า) แบ่งออกเป็น

- เพื่อการอนุรักษ์ Zone C เนื้อที่ประมาณ 370,842 ไร่

- เพื่อเศรษฐกิจ Zone E เนื้อที่ประมาณ 359,139 ไร่

2. อุทยานแห่งชาติ

จังหวัดสตูลมีอุทยานแห่งชาติ จำนวน 3 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 1,241,406.25 ไร่ แบ่งเป็น

- พื้นที่บก เนื้อที่ประมาณ 304,693.75 ไร่

- พื้นที่น้ำ เนื้อที่ประมาณ 936,712.50 ไร่

อุทยานแห่งชาติในพื้นที่จังหวัดสตูล มีจำนวน 3 แห่ง ได้แก่

• อุทยานแห่งชาติทะเลบัน เนื้อที่ 196 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 122,500 ไร่

• อุทยานแห่งชาติตะรุเตา เนื้อที่ 1,490 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 931,250 ไร่

• อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา เนื้อที่ 494.38 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 308,987 ไร่

(พื้นที่จังหวัดตรัง-สตูล) สำหรับท้องที่จังหวัดสตูลมีเนื้อที่ประมาณ 187,656.25 ไร่

3. วนอุทยาน

จังหวัดสตูลมีวนอุทยาน จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ 17.72 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 11,077.25 ไร่ ได้แก่ *วนอุทยานธาราสวรรค์ อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอควนกาหลง

4. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

จังหวัดสตูลมีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง ได้แก่

- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด เนื้อที่ 1,288.00 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 805,000 ไร่ (พื้นที่จังหวัดตรัง-พัทลุง-สงขลา-สตูล) สำหรับท้องที่ จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ประมาณ 88,250.00 ไร่
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง เนื้อที่ 181.95 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 113,721 ไร่ (พื้นที่จังหวัดสงขลา-สตูล) สำหรับท้องที่จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ประมาณ 49,243.00 ไร่

5. เขตห้ามล่าสัตว์ป่า

จังหวัดสตูลมีเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ 20.43 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 12,770 ไร่ ได้แก่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองปลักพระยาและเขาระยาบังสา (พื้นที่เป็นภูเขาเนื้อที่ 12,500.00 ไร่ พื้นที่เป็นหนองน้ำ เนื้อที่ 270.00 ไร่)

พื้นที่ป่าชายเลน

จังหวัดสตูลจังหวัดสตูล มีพื้นที่ป่าชายเลนซึ่งสามารถพบได้ในเขตอำเภอที่ติดชายฝั่งทะเล ได้แก่ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู อำเภอท่าแพและอำเภอเมือง มีเนื้อที่ประมาณ 217,007 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 12.37 ของพื้นที่จังหวัด ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2524 มีการกำหนดป่าชายเลนของจังหวัดสตูล ออกเป็น 5 ป่า คือ

- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ 1 อยู่ในเขต อ.ทุ่งหว้า, อ.ละงู
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ 2 อยู่ในเขต อ.ละงู , อ.เมือง
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ 3 (ป่าปาเต๊ะ-ปากลัดจุด) อยู่ในเขต อ.เมือง
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ 4 (ป่าเงาะบิลัง-ป่าตันหยงโป-ป่าตำมะลัง) อยู่ในเขต อ.เมือง
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ 5 อยู่เขต อ.เมือง

5.2 ทรัพยากรน้ำ

- ลำน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่
 - คลองละงู ความยาวประมาณ 73.44 กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่บริเวณเทือกเขาด้านใต้ของจังหวัดตรังและสงขลา ไหลมาทางด้านเหนือของจังหวัดตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอละงูและอำเภอควนกาหลง ความยาวประมาณ 47 กิโลเมตร ไหลมาบรรจบกับคลองปากบารา
 - คลองมาบัง ต้นน้ำมีอยู่บริเวณเทือกเขาระหว่างอำเภอควนกาหลงและอำเภอควนโดน
 - คลองบาราเกต ความยาวประมาณ 44.58 กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่บริเวณเขาสามยอดดอนสี่เดน ไหลผ่านอำเภอควนกาหลงเข้าสู่อำเภอท่าแพ และไหลออกสู่ทะเลบริเวณปากอ่าวเกาะแดง
 - คลองลำโลนน้อย ความยาวประมาณ 15.17 กิโลเมตร มีต้นน้ำอยู่บริเวณเขาเขียว เขาไคร เขาโต๊ะ ไหลผ่านเขตอำเภอควนกาหลง มาบรรจบกับคลองละงูที่บ้านตาแหลม เป็นคลองที่มีสายน้ำไหลตลอดทั้งปี

5.3 ทรัพยากรแร่ธาตุ

สภาพทางธรณีวิทยาของจังหวัดสตูล มีชั้นหินที่อายุแตกต่างกันหลายยุค ทำให้มีการพบแหล่งแร่และแร่ที่สำคัญหลายชนิดด้วยกัน เช่น แบริต์พบบริเวณอำเภอทุ่งหว้าและอำเภอควนกาหลง พลวงพบบริเวณอำเภอควนกาหลง และอำเภอละงู ดีบุกพบบริเวณอำเภอควนโดนและอำเภอควนกาหลง นอกจากนี้ยังพบแร่อื่นๆ อีกหลายชนิด เช่น ถ่านหิน หินปูน และวุลแฟรม เป็นต้น

6.) แหล่งท่องเที่ยว

จังหวัดสตูล มีศักยภาพในด้านการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญเพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัด สตูล (คพหาสน์กูเด็น) มีสียดกลางประจำจังหวัด อุทยานแห่งชาติตะรุเตา เกาะไข่ เกาะอาดัง เกาะหลีเป๊ะ เกาะบุโหลน อุทยานแห่งชาติทะเลบัน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา แหลมตันหยงโปหาดทรายยาว หาดปากบารา น้ำตกวังสายทอง น้ำตกธาราสวรรค์ ถ้ำเจ็ดคต ถ้ำภูผาเพชร ถ้ำเลสเตโกดอล ถ้ำลอดปูยู น้ำตกปาหนัน น้ำตกธารปลิว เป็นต้น

สตูลโชคดีที่มีธรรมชาติแวดล้อมด้วยภูเขาและทางทะเล ด้านทิศใต้มีทิวเขาสันกาลาคีรีกั้นเขตแดน จังหวัดกับประเทศมาเลเซีย ด้านทิศตะวันออกและทิศเหนือมีแนวทิวเขานครศรีธรรมราชเป็นปราการกั้นเมือง เอาไว้ส่วนทิศตะวันตกมีเส้นชายฝั่งทะเลยาวเหยียด 144.80 กิโลเมตรมีเกาะ จำนวน 105 เกาะ สมญาจังหวัด ว่าเมืองร้อยเกาะกั้นน้ำจะได้ จังหวัดสตูลอุดมสมบูรณ์ด้วยป่าไม้ ทั้งป่าธรรมชาติละป่าชายเลน มีอุทยานแห่งชาติ 3 แห่ง ดังนั้น จึงมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย

7.) การแบ่งเขตปกครอง

จังหวัดสตูล แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 36 ตำบล 279 หมู่บ้าน 7 เทศบาล (เทศบาล เมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 6 แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล 34 แห่ง

ตารางการแบ่งเขตการปกครอง

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
อำเภอเมือง	12	70	1	3	10
อำเภอควนโดน	4	31	-	1	4
อำเภอควนกาหลง	3	32	-	-	3
อำเภอทุ่งหว้า	5	35	-	1	5
อำเภอละงู	6	61	-	1	6
อำเภอท่าแพ	4	31	-	-	4
อำเภอมะนัง	2	19	-	-	2
รวม	36	279	1	6	34

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด

8.) การบริหารราชการ

จังหวัดสตูล มีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน 3 รูปแบบ คือ

1) การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วยส่วนราชการสังกัดส่วนกลางซึ่งตั้งหน่วยงานในพื้นที่จังหวัด จำนวน 50 หน่วยงาน

2) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค จัดรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการ ออกเป็น 2 ระดับ คือ

- ระดับจังหวัดประกอบด้วย ส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน 32 หน่วยงาน

- ระดับอำเภอประกอบด้วย 7 อำเภอ 36 ตำบล 279 หมู่บ้าน

3) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 เทศบาลเมือง 6 เทศบาลตำบล และ 34 องค์การบริหารส่วนตำบล

9.) การเลือกตั้ง

1. การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาได้ 1 คน เลือกตั้งเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2551 ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 192,606 คน มาใช้สิทธิจำนวน 127,724 คน คิดเป็นร้อยละ 66.31 บัตรดีจำนวน 116,403 ใบ คิดเป็นร้อยละ 91.14 บัตรเสียจำนวน 3,991 ใบ คิดเป็นร้อยละ 3.12 และ บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน จำนวน 7,330 ใบ คิดเป็นร้อยละ 5.74 และผู้ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกวุฒิสภา คือ นายสุรียา ปันจอร์

2. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดสตูลมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 2 คน ผลการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 เขตเลือกตั้งที่ 1 มีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 98,822 คน มาใช้สิทธิจำนวน 78,347 คน คิดเป็นร้อยละ 79.28 บัตรดีจำนวน 69,365 ใบ คิดเป็นร้อยละ 88.54 บัตรเสียจำนวน 4,860 ใบ คิดเป็นร้อยละ 6.2 และบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนจำนวน 4,122 ใบ คิดเป็นร้อยละ 5.26 โดยผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล ได้แก่ นายธานินทร์ ใจสมุทร จากสังกัดพรรคชาติไทยพัฒนา เขตเลือกตั้งที่ 2 มีสิทธิ์เลือกตั้ง 105,819 คน มาใช้สิทธิจำนวน 86,918 คน คิดเป็น ร้อยละ 82.14 บัตรดีจำนวน 74,020 ใบ คิดเป็น ร้อยละ 85.11 บัตรเสียจำนวน 8,351 ใบ คิดเป็น ร้อยละ 9.61 และบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนนจำนวน 4,547 ใบ คิดเป็นร้อยละ 5.23 โดยผู้ได้รับการเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล ได้แก่ นายฮอซาลี มาห์หมัด สังกัดพรรคประชาธิปัตย์

10.) การรักษาความสงบเรียบร้อย

ข้อมูลสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มตำรวจภูธรจังหวัดสตูล
มกราคม 2555 – ตุลาคม 2557

ตาราง แสดงสถิติการจับกุมผู้ต้องหาคดีอาญา

ประเภทข้อหา	รับแจ้ง	จับ	จับค้ำเก่า (คดี)	จับ (ร้อยละ)	อัตราคดี ต่อแสน	ปราบปราม	
						เป้าหมาย (ร้อยละ)	ผล ปฏิบัติ
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	97	65	17	67.01	31.71	62.08	67.01
1.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	77	48	13				บรรลุนิติ
1.2 ปล้นทรัพย์	6	6	4				
1.3 ชิงทรัพย์(รวม)	9	9	0				
1.4 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0				
1.5 วางเพลิง	5	2	0				
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	337	220	38	65.28	110.17	64.64	65.28
2.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	77	48	13				บรรลุนิติ
2.2 ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	4	3	0				
2.3 ทำให้ตายโดยประมาท	3	2	0				
2.4 พยายามฆ่า	88	54	14				
2.5 ทำร้ายร่างกาย	129	90	7				
2.6 ข่มขืนกระทำชำเรา	36	23	4				
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	548	344	29	58.90	190.93	53.50	58.90
3.1 ลักทรัพย์	502	286	23				บรรลุนิติ
3.2 วิ่งราวทรัพย์	31	24	2				
3.3 รีดเอาทรัพย์	0	0	0				
3.4 กรรโชกทรัพย์	1	1	0				
3.5 ชิงทรัพย์							
- บาดเจ็บ	1	1	0				
- ไม่บาดเจ็บ	8	8	0				
3.6 ปล้นทรัพย์	6	6	4				
3.7 รับของโจร	1	1	0				
3.8 ทำให้เสียทรัพย์	34	17	0				

ประเภทข้อหา	รับแจ้ง	จับ	จับค้างเก่า (คดี)	จับ (ร้อยละ)	อัตราคดี ต่อแสน	ปราบปราม	
						เป้าหมาย (ร้อยละ)	ผล ปฏิบัติ
4. คดีน่าสนใจ	258	80	20				
4.1 โจรกรรมรถจักรยานยนต์	115	39	5				
4.2 โจรกรรมรถยนต์	9	5	1				
4.3 โจรกรรมโค – กระบือ	1	1	0				
4.4 โจรกรรมเครื่องมือเกษตร	1	1	0				
4.5 ปล้น – ชิงรถโดยสาร	0	0	0				
4.6 ปล้น – ชิงรถแท็กซี่	0	0	0				
4.7 ช่มชู้และฆ่า	0	0	0				
4.8 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0				
4.9 ฉ้อโกง	69	16	4				
4.10 ยักยอก	63	18	10				
	จับ(ราย)	จับ(คน)					
5. คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย	8,220	9,603					
5.1 อาวุธปืน							
-อาวุธปืนธรรมดา	844	636					
-อาวุธปืนสงคราม	10	16					
5.2 การพนัน							
- การพนันทั่วไป	324	877					
- การพนันสลากกินรวบ	66	66					
5.3 ยาเสพติด	6,860	7,592					
5.4 ปราบปรามการค้าประเวณี	114	114					
5.5 มีและเผยแพร่วัตถุลามก	2	2					

ที่มา : กองกำกับการสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดสตูล

ข้อมูล ณ วันที่ 27 พฤศจิกายน 2557

11.) เศรษฐกิจ

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดที่มีขนาดเศรษฐกิจเล็กที่สุดในกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยในปี 2555 จังหวัดสตูลมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเท่ากับ 31,842 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.37 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีขนาดเศรษฐกิจใกล้เคียงกับจังหวัดยะลาที่มีมูลค่า 49,082 ล้านบาท และจังหวัดปัตตานีที่มีมูลค่า 45,979 ล้านบาทเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดในภาคใต้แล้ว ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูลอยู่ในลำดับที่ 13 ของภาคใต้ สำหรับอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจจังหวัดสตูลหดตัวร้อยละ 4.31

จากที่ขยายตัวร้อยละ 11.86 ในปีที่ผ่านมา รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเท่ากับ 115,685 บาทต่อคนต่อปี ลดลง 5,916 บาท

รายได้ประชากรในจังหวัดสตูล (ข้อมูล จปฐ./ข้อมูลพื้นฐาน ปี 2557) เฉลี่ย 58,462 บาทต่อคนต่อปี จากผลการสำรวจ จำนวน 68,622 ครัวเรือน 270 หมู่บ้าน 56 ชุมชน 35 ตำบล อำเภอควนกาหลง มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงสุด 60,252 บาท และอำเภอเมืองสตูล มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีต่ำที่สุด 56,364 บาท

11.1 ด้านเกษตรกรรม

การเพาะปลูก

จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ทั้งหมด 1,754,701 ไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตร 628,563.25 ไร่ มีครัวเรือนเกษตรกร ครัวเรือน 46,452 ครัวเรือน ในปีการเพาะปลูก 2557 พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ แยกเป็นรายอำเภอ ดังตาราง

ตารางแสดงจำนวนพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ปี 2556

พืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว/ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่/ปี)	มูลค่า (ล้านบาท)
ยางพารา	436,970	348,181	87,263.29	251	6,565.19
ปาล์มน้ำมัน	98,239	93,637	231,904	2,477	854.73
ข้าว	30,400	30,306	11,907.48	393	117.68
ลองกอง	5,310	4,854	2,218.28	457	43.12
ทุเรียน	3,707	2,315	1,259.67	544	35.67
เงาะ	2,888	2,888	2,137.12	740	33.00
มังคุด	2,099	1,449	940.40	649	14.64
จำปาตะ	1,253	1,211	996.86	823	19.63

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล

ข้อมูล ณ 1 มกราคม 2557

11.2 การประมง

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ที่มีกิจกรรมด้านการเพาะเลี้ยงและการทำการประมง สามารถสร้างรายได้รวมทั้งหมด ปีการผลิต 2544 มูลค่า 7,946.74 ล้านบาท แยกเป็นรายละเอียดดังนี้

- การทำการประมง มีมูลค่าผลผลิตทั้งหมด 2,796.74 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.19 ของรายได้ภาคการประมง ประกอบด้วย 2 กิจกรรม ดังนี้

11.2.1 ประมงทะเล

- การทำการประมงพาณิชย์ เรือประมงจำนวน 369 ลำ ปี 2554 มีผลผลิตทั้งหมด 83,394.05 ตัน มูลค่า 1,957.19 ล้านบาท

- การทำการประมงพื้นบ้าน มีชุมชนชาวประมง 75 ชุมชน ในพื้นที่ 4 อำเภอ ชาวประมง 3,653 ราย มีผลผลิตทั้งหมด 9,133.65 ตัน มูลค่า 1,957.15 1.2 การจับสัตว์น้ำจืด ทำการประมงทุกอำเภอ มีผลผลิต 1,110 ตัน มูลค่า 53.36 ล้านบาท

11.2.2 การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สร้างรายได้เข้าจังหวัด รวมทั้งหมด 5,149.90 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 64.81 ของรายได้จากภาคการประมง ประกอบด้วย 2 กิจกรรมหลัก

1. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด มีเกษตรกร 2,362 ราย ผลผลิต 1,338.22 ตัน มูลค่า 59.05 ล้านบาท โดยอำเภอเมืองมีเกษตรกรมากที่สุด 427 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.07

2. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

- การเพาะเลี้ยงปลาน้ำกร่อย ประกอบด้วย การเลี้ยงและอนุบาลปลาน้ำกร่อยมีเกษตรกรจำนวน 1,823 ราย ผลผลิต 957.066 ตัน มูลค่า 191.43 ล้านบาท โดยอำเภอที่มีเกษตรกรมากที่สุดคืออำเภอละงู 718 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.38

- การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ประกอบด้วย การเลี้ยงกุ้งทะเลส่วนใหญ่เป็นกุ้งขาวแวนนาไม่มีเกษตรกร 445 ราย ผลผลิต 35,472.32 ตัน มูลค่า 4,682.35 ล้านบาท และมีการเพาะอนุบาลกุ้งทะเลมีผลผลิต 2,073 ล้านตัว มูลค่า 217.07 ล้านบาท

11.3 อุตสาหกรรม

จังหวัดสตูล มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ 31 เดือนตุลาคม 2557 จำนวนทั้งสิ้น 309 โรงงาน เงินลงทุนรวม 2,757.77 ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน 4,396 คน โดยจำแนกโรงงานตามหมวดอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 ได้ดังนี้

ตารางแสดงสถิติจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

รายการ	จำนวน(โรง)	เงินลงทุน (ลบ.)	คนงาน (คน)
อุตสาหกรรมการเกษตร (โรงสีข้าว)	90	2.23	101
อุตสาหกรรมอาหาร (สกัดน้ำมันปาล์มดิบ, อาหารทะเลบรรจุกระป๋อง)	27	776.27	1,701
อุตสาหกรรมเครื่องตี	1	6.00	4
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ (แปรรูปไม้ยางพารา, วงกบ ประตู หน้าต่าง)	33	259.58	1,057
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	2	1.65	8
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	1	0.75	6
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์ (ผลิตแอสฟัลต์ติกคอนกรีต)	3	55.08	32
อุตสาหกรรมยาง (ยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน, ยางแท่งมาตรฐานSTR-5L, 20L)	20	345.23	289
อุตสาหกรรมโลหะ (อิฐก่อสร้าง, ผลิตซีเมนต์ต่างๆ)	17	275.39	363
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ (โรงกลึง, เหล็กตัด)	10	24.50	38
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล (ซ่อมเครื่องยนต์และอุปกรณ์เครื่องยนต์)	2	3.13	13
อุตสาหกรรมขนส่ง (ต่อและซ่อมเรือ, ซ่อมรถยนต์/จักรยานยนต์)	21	264.01	242
อุตสาหกรรมอื่น ๆ (โรงโม่หิน, ขุดตักดิน, ขุดทราย, ห้องเย็น)	82	713.97	542
รวม	309	2,757.77	4,396.00

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลข้อมูล
ณ เดือน ตุลาคม 2557

อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดสตูลได้แก่

(1) อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วยการผลิตน้ำมันพืชเป็นหลัก เช่น การสกัดน้ำมันปาล์ม การทำอาหารทะเลกระป๋อง ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 27 โรงงาน เงินลงทุน 776.27 ล้านบาท คนงาน 1,701 คน

(2) อุตสาหกรรมยาง ประกอบด้วย การผลิตยางแท่งมาตรฐาน STR 20 ทำยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 20 โรงงาน เงินลงทุน 345.23 ล้านบาท คนงาน 289 คน

11.4 การท่องเที่ยว

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงาม มีความโดดเด่นในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จึงเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว ถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในเรื่องฤดูกาลในการท่องเที่ยวก็ตาม แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของท่องเที่ยวภายในจังหวัดสตูลมากนัก ดังนั้นการท่องเที่ยวของสตูลยังคงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งตลาดหลักยังคงเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย

จังหวัดสตูล เป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยในปี 2554 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 2,664.67 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.87 ของกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเป็นอันดับสองของกลุ่มจังหวัดรองมาจากจังหวัดสงขลา โดยขยายตัวต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2552 จึงถึงปัจจุบันซึ่งรายได้หลักมากจากการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะและหมู่เกาะใกล้เคียง

ตารางแสดงสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ ปี 2549 – 2554

ปี	นักท่องเที่ยวชาวไทย	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	รวมนักท่องเที่ยว	รายได้
2549	357,529	64,713	422,242	836.74
2550	698,521	44,712	743,233	1,798.20
2551	99,156	33,763	1,032,919	(1,949.24)
2552	627,584	28,626	656,210	1,710.20
2553	659,459	33,511	692,970	2,008.02
2554	676,644	18,053	694,697	2,644.67

หมายเหตุ สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวของปี 2554 ยังไม่สมบูรณ์อยู่ระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูลและการประเมินผล

11.5 ภาพการณ์ทำงานของประชากร

สถานการณ์แรงงานของประชากรจังหวัดสตูล ในช่วงปี 2552-2556 มีสัดส่วนผู้อยู่ในกำลังแรงงานเฉลี่ยต่อประชากร คิดเป็นร้อยละ 56.29 โดยเป็นผู้มีงานทำเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 98.65 ของกำลังแรงงาน สำหรับแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในจังหวัดสตูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2557 คงเหลือจำนวน 8,020 คน จำแนกเป็นแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย จำนวน 5,438 คน และแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง จำนวน 2,582 คน

ตารางประชากรจำแนกตามสถานภาพแรงงาน ปี 2552-2556

สถานภาพแรงงาน	ปี				
	2552	2553	2554	2555	2556
ยอดรวมประชากร	288,183	292,300	295,949	299,707	303,477
อายุ 15 ปีขึ้นไป	215,877	220,478	224,561	228,556	232,498
1. กำลังแรงงานรวม	160,365	166,378	167,249	171,073	167,875
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	160,365	166,356	167,249	171,064	167,858
1.1.1 ผู้มีงานทำ	158,543	164,167	166,047	166,047	166,860
1.1.2 ผู้ว่างงาน	1,822	2,189	1,202	1,137	998
1.2 กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	22	-	19	17
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	55,512	54,101	57,312	57,483	64,623
2.1 ทำงานบ้าน	23,556	22,635	23,337	22,640	25,990
2.2 เรียนหนังสือ	13,355	12,867	14,392	14,201	14,889
2.3 อื่น ๆ	18,602	18,600	19,583	20,642	23,745
อายุต่ำกว่า 15 ปี	72,306	71,822	71,388	71,151	70,979

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานสถิติจังหวัดสตูล

ข้อมูล : ณ พฤศจิกายน 2557

11.6 การเงินการคลัง

- การเงิน

จังหวัดสตูลมีสถาบันการเงินต่างๆ ซึ่งเป็นธนาคารพาณิชย์ จำนวน 12 ธนาคาร ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ธนาคารออมสิน ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจฯ ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

- การคลัง

การเบิกจ่ายเงินงบประมาณจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ภาพรวมเบิกจ่าย 3,648.96 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 88.74 ของงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร 4,111.94 ล้านบาท และ งบลงทุนได้รับการจัดสรร 1,248.32 ล้านบาท เบิกจ่าย 876.90 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 84.67

11.7 การค้าชายแดน

การค้าชายแดน จังหวัดสตูล มีมูลค่าน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยมีด่านศุลกากรเพียง 2 แห่ง คือ ด่านศุลกากรวังประจัน และด่านศุลกากรสตูล โดยในปี 2555 มูลค่าการค้าชายแดนรวมมีจำนวน 235.61 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.23 เมื่อเทียบกับกลุ่มจังหวัด โดยมีสินค้าที่ส่งออกสำคัญ ได้แก่ อิฐก่อสร้าง และกระเบื้องมุงหลังคา ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องบีบน้ำมันปาล์มและกระปิ

หน่วย : ล้านบาท

	ปี 2544	ปี2555	ปี2556 (ม.ค. - ส.ค.)
การนำเข้า	279.21	175.17	117.81
การส่งออก	167.81	69.99	58.21
มูลค่าการค้ารวม	447.02	245.16	176.02
ดุลการค้า	111.40	-105.18	-59.60
เปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า (Δ)	67.03	-201.86	13.42
ร้อยละ	17.64	-45.16	8.25

ปี 2555 มีมูลค่าการค้ารวมทั้งปี 245.16 ล้านบาท เปรียบเทียบกับปีทั้งปี 2554 มูลค่า ลดลง 201.86 ล้านบาท หรือร้อยละ 45.16 เนื่องจากมีการนำเข้า สินค้าที่สำคัญ คือ ส่วนประกอบเครื่องปั้นน้ำมันปาล์มซึ่งเป็นสินค้าทุนที่มีมูลค่าสูง และสินค้าอื่นๆ ในลำดับต้น อาทิเช่น กะปิ กุ้งฝอยหมักเกลือ และผ้าโสร่งปาเต๊ะ เป็นต้น

12.) ประชากร

มีประชากรทั้งสิ้น 308,578 คน (31 สิงหาคม 2556) แยกเป็นชาย 153,651 คน หญิง 154,927 คน ประกอบด้วย 153,651 คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองสตูล อำเภอที่มีประชากรหนาแน่นมากที่สุด คือ อำเภอละงู 215.61 คน/ตร.กม. รองลงมาได้แก่ อำเภอท่าแพ 142.08 คน/ตร.กม. และอำเภอเมืองสตูล 126.52 คน/ตร.กม. นอกจากนี้ ประชากรของจังหวัดสตูลยังสามารถแยกเป็นรายอำเภอได้ ดังนี้

จำนวนประชากรและความหนาแน่นของประชากร ปี 2556 ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2556

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	จำนวน หลังคาเรือน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ความหนาแน่น ประชากร/ตร.กม.
เมืองสตูล	881.01	35,041	55,158	56,309	111,467	126.52
ละงู	324.00	20,583	34,637	35,221	69,858	215.61
ควนกาหลง	369.00	10,512	16,805	16,656	33,461	90.68
ท่าแพ	197.25	7,741	13,996	14,031	28,027	142.08
ควนโดน	199.03	6,778	12,498	12,733	25,231	126.76
ทุ่งหว้า	227.29	6,921	11,744	11,595	23,339	34.69
มะนัง	672.68	5,475	8,813	8,382	17,195	75.65
รวมทั้งจังหวัด	2,870.26	93,051	153,651	154,927	308,578	107.50

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล

13.) การศึกษา

จังหวัดสตูล มีสถานศึกษาในระบบโรงเรียนรวมทั้งสิ้น 222 แห่ง ดังนี้

- สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ
 1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล จำนวน 162 แห่ง
 2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จำนวน 12 แห่ง
- สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำนวน 36 แห่ง
- สังกัดเทศบาลเมืองสตูล จำนวน 4 แห่ง
- สังกัดอบจ.สตูล จำนวน 1 แห่ง
- สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 3 แห่ง
- โรงเรียนราชตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 2 แห่ง
- โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 จังหวัดสตูล จำนวน 1 แห่ง
- สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสตูล จำนวน 1 แห่ง

การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสตูล (สนง.กศน.จังหวัดสตูล) เป็นสำนักงานบริการด้านการศึกษาในสังกัดราชการส่วนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ มีสถานศึกษาที่ต้องส่งเสริมกำกับ ดูแล การปฏิบัติอยู่ในพื้นที่ ได้แก่ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ 7 แห่ง มีแหล่งเรียนรู้ ห้องสมุดประชาชน 7 แห่ง และ กศน. ตำบล 36 แห่ง มีบุคลากรทั้งหมดรวม 135 คน ปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษาทั้งหมด 4,736 คน

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสตูลมีบุคลากรที่ปฏิบัติงานระดับจังหวัดดังนี้ ผู้บริหาร 1 คน ศึกษาพิเศษ 1 คน ลูกจ้างประจำ 7 คน พนักงานราชการ 7 คน จ้างเหมาบริการ 8 คน รวมทั้งหมด 24 คน

14.) ศาสนา

จังหวัดสตูลส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 74.10 ศาสนาพุทธร้อยละ 25.81 ศาสนาคริสต์และอื่นๆ ร้อยละ 0.09 มีมัสยิด 223 แห่ง วัด 36 แห่ง โบสถ์คริสต์ 3 แห่ง ศาลเจ้า 3 แห่ง ศูนย์พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ (ศูนย์ตาดีกา) และศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด 194 ศูนย์

15.) การสาธารณสุข

จังหวัดสตูล มีโรงพยาบาลของรัฐรวม 6 แห่ง เป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด 186 เตียง 1 แห่ง ขนาด 60 เตียง 1 แห่ง ขนาด 30 เตียง 4 แห่ง มีแพทย์ 69 คน อัตรา : ประชากร (1: 4,408 คน) ทันตแพทย์ 30 คน อัตรา: ประชากร (1:10,138 คน) เภสัชกร 39 คน อัตรา : ประชากร (1:7,799 คน) และมีพยาบาล 658 คน อัตรา : ประชากร (1:462 คน) โดยมีสถานบริการที่ให้บริการในคลินิกแพทย์ 28 แห่ง คลินิกทันตกรรม 10 แห่ง คลินิกแพทย์แผนไทย 2 แห่ง และร้านขายยา 63 แห่ง เป็นต้น

16.) การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดสตูล มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัด ที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดระหว่างอำเภอและระหว่างประเทศเพื่อนบ้านโดยมีทางหลวงแผ่นดินที่สำคัญ ได้แก่

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 406 สายยন্ত্রการกำธร เป็นทางหลักที่สามารถเดินทางไปยังจังหวัดใกล้เคียง คือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา และจังหวัดตรัง โดยไปเชื่อมต่อกับถนนเพชรเกษมที่สี่แยกคูหาเขตอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา แยกซ้ายไปจังหวัดพัทลุง แยกขวาไปอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระยะทางประมาณ 67 กิโลเมตร

2. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 416 สายฉลุง-ตรัง เป็นเส้นทางที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดตรัง ระยะทางประมาณ 140 กิโลเมตร เริ่มจากสามแยกฉลุง ผ่านอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า อำเภอปะเหลียน และอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

17.) ระบบประปา

จังหวัดสตูล มีที่ทำการประปา 2 แห่ง คือ อำเภอเมืองและอำเภอละงู มีสถานีผลิตน้ำประปา จำนวน 4 แห่งคือ อำเภอควนโดน ตำบลวังประจัน และอำเภอทุ่งหว้า

18.) แหล่งชลประทาน

จังหวัดสตูล มีแหล่งน้ำชลประทานตามแผนงานต่างๆ ประกอบด้วยโครงการชลประทานขนาดกลาง, โครงการชลประทานขนาดเล็ก, ศูนย์บริการเกษตรเคลื่อนที่, และโครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ ทั้งนี้ มีทั้งโครงการที่ยังอยู่ในการดูแลรับผิดชอบของโครงการชลประทานสตูลและโครงการที่ได้ถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นรับไปดำเนินการแล้ว ซึ่งโครงการชลประทานที่ก่อสร้างแล้วเสร็จในจังหวัดสตูล มีดังนี้

- โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน 3 โครงการ ได้แก่ โครงการฝายคลองดุสน, โครงการประตูระบายน้ำบาโรย, และโครงการฝายคลองท่าแพ รวมพื้นที่ชลประทาน 47,910 ไร่

- โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการชลประทานสตูลดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำในจังหวัดสตูล โดยดำเนินการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดเล็กเพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้แก่เกษตรกร กระทั่งถึงสิ้นปีงบประมาณ 2555 จำนวน 75 โครงการ มีพื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 50,900 ไร่

- ศูนย์บริการเกษตรเคลื่อนที่ จำนวน 37 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 17,950 ไร่

- โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ จำนวน 71 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 5,500 ไร่

- โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (พรด.) จำนวน 6 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 3,000 ไร่

- โครงการป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซีย (ปชด.) จำนวน 14 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 7,950 ไร่

- สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน 6 โครงการ สามารถช่วยเหลือพื้นที่การเกษตรประมาณ 7,250 ไร่

19.) การไฟฟ้า

จังหวัดสตูล มีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้บริการ จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอละงู สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอควนกาหลง สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอท่าแพ และสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอทุ่งหว้า

ปัจจุบันการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าให้หมู่บ้านในเขตจังหวัดครอบคลุม ทุกอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน มีครัวเรือนที่ใช้กระแสไฟฟ้า จำนวน 83,697 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 99.20

20.) โทรศัพท์

จังหวัดสตูล ให้บริการโทรศัพท์ครบทุกอำเภอ มีหมายเลขที่รับผิดชอบจำนวน 18,080 หมายเลข เปิดใช้งานจำนวน 10,507 เลขหมาย คงเหลือ 7,573 เลขหมาย โดยแยกเป็นราชการ 1,023 เลขหมาย บ้าน 7,439 เลขหมาย ธุรกิจ 869 หมายเลข และสาธารณะ 972 เลขหมาย

มีศูนย์บริการลูกค้า จำนวน 2 ศูนย์บริการ

* ศูนย์บริการลูกค้าที่ไอที สาขาสตูล ดูแล 32 ชุมสาย

-พื้นที่บริการ อ.เมือง อ.ควนโดน อ.ควนกาหลง อ.มะนัง

* ศูนย์บริการลูกค้าที่ไอที สาขาละงู ดูแล 18 ชุมสาย

-พื้นที่ อ.ละงู อ.ท่าแพ อ.ทุ่งหว้า

ส่วนที่ 2

ทิศทางการพัฒนา

1.) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้แนะทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลาง เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. 2570 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มิมีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

1. สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรม
2. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง
3. พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
4. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนรวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
2. เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
3. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
4. เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

1. ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน
2. คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
3. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0
4. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ตัวชี้วัด

- 1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10.0 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10.0 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
- 2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
- 3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
- 4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

1 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

1.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชน

ในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

1.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณสุขปทัศน์ พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

1.4 การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น และสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

2.1 การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบัน สนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาสและทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

2.2 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคณะด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคมเคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริการที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

2.3 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพของคนไทย ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งการส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากร ตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.5 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลกโดยเฉพาะประชาคมอาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้มีความสำคัญกับ

3.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน มุ่งรักษาป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเอง หรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดินทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมเร่งรัดการจัดให้มีองค์กรและระบบบริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร พื้นฟูและส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

3.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ควบคุมและกำกับดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตร

ล่วงหน้า ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

3.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพืชผล การเกษตร ส่งเสริมระบบการทำเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกร พัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหาร ที่มีต้นทุนต่ำที่เป็นผลมาจากข้อตกลงการเปิดการค้าเสรี

3.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดย ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตร ด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรม การบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกัน ในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชนและที่เหลือใช้ จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็น เครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

3.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน จัดให้มี ระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้ พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มีกลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงาน ชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

3.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดย สนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการ กำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูล สารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคีโดยเฉพาะ ประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้มีความสำคัญ กับ

4.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับ ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลักดันให้มีบทบาทในการ พัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ ด้วยการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้ สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้างภาค บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิด สร้างสรรค์และนวัตกรรม พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนารูปแบบการสร้างสรรค์การพัฒนา เมืองสร้างสรรค์ และการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาภาคเกษตรบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิต และยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนา

ภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.2 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

4.3 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม มุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากลสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ด้วยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พัฒนาพลังงานทางเลือก และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกๆ ระดับ ปฏิรูปกฎหมาย และกฎ ระเบียบต่างๆ ทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก

4.4 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์ เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงินโลก ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจและพัฒนาระบบเตือนภัยแบบองค์รวม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุนระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการด้านการคลังที่ปรับปรุงระบบการเก็บรายได้ของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพของการจัดสรรและการบริหารงบประมาณ ป้องกันความเสี่ยงทางการคลัง พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐเพิ่มขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ

5.1 การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ มุ่งพัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากลปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

5.2 การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค มุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งบูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้บรรลุประโยชน์ร่วมกันทั้งด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่

5.3 การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ ที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

5.4 การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์ เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก มุ่งรักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาตุลยภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

5.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

5.6 การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย มุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

5.7 การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร เป็นการค้าและการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค เสริมสร้างการผลิตและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการค้าระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการให้ไทยเป็นฐานการค้าในความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

5.8 การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุน เยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

5.9 การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชียรวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

5.10 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน ให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

6.1 การอนุรักษ์ พื้ฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษา และฟื้นฟูพื้ฟูที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ปรับปรุงและพื้ฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้ฟูฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

6.2 การปรับกระบวนการพัฒนาศักยภาพและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็น เศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและ พฤติกรรมการบริโภคเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพ การใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่ง เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรม สังคม ระบบนิเวศเข้าด้วยกัน

6.3 การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทาย จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ

6.4 การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่ เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพัฒนาระบบ ฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ พัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐานตามหลักสากล สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่นให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

6.5 การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและ การลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบและกำหนดแผนกลยุทธ์สินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยาในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอนฟุตพริ้นต์ และสร้าง แรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

6.6 การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและ พันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เป็นการศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจในพันธกรณี ติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ พัฒนาศักยภาพภาครัฐเพื่อเสริมสร้างทักษะการ เจรจาพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าสำคัญ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีและ ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.7 การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและ น้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อลดความเสี่ยง อันตราย การรั่วไหล การเกิดอุบัติเหตุภัยจากสารเคมี และพัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉิน และระบบการ จัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ

6.8 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์

ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟู ผลักดันให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อมลพิษ สร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผล รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

2.) แผนการบริหารราชการแผ่นดิน

นโยบายรัฐบาล

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 หลักการของนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ได้เข้ามาสืบทอดงานและสานต่อภารกิจจากที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เคยกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาประเทศไว้ 3 ระยะ ตั้งแต่เข้ามาควบคุมอำนาจการปกครองประเทศเมื่อวันที่ 22 พ.ค. 2557

ซึ่งรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นหลักสำคัญ ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งทรงเน้นความพอดีพอสมพอควรแก่ฐานะความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันมาเป็นแนวคิด ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 แนวทางของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและความต้องการของประชาชนซึ่งแสดงออกมาโดยตลอดและน่าจะชัดเจนขึ้นในช่วงเวลาแห่งการออกแบการปฏิรูปประเทศเป็นแนวทางการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงปัญหาของประเทศที่เราทุกคนรู้อยู่แก่ใจ คำนึงถึงเงื่อนไขเงื่อนเวลาดังกล่าวข้างต้น คำนึงถึงความท้าทายที่รออยู่ข้างหน้า ได้แก่ การที่ประเทศต้องเร่งฟื้นตัวจากความบอบช้ำทางเศรษฐกิจ ความหวาดระแวงทางสังคมจนกลายเป็นความขัดแย้งทางการเมือง การทุจริตประทุมิชอบในภาครัฐจนกลายเป็นสิ่งที่ผู้คนอดทนระอาใจและเข็ดขยาดและการเคลื่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ต้องมีความพร้อมไม่ให้ใครอื่นมองว่าเราเป็นตัวปัญหาของประชาคม ข้อสำคัญคือ นโยบายทุกด้านต้องการสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรปกครองทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่นจนถึงประเทศ ต้องการเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนครอบคลุมปัญหาทั้งระยะเฉพาะหน้าที่ต้องทำทันที ระยะกลางที่จะทำต่อไปหรือต้องรอการใช้งบักบงกฎหมาย และระยะยาว ซึ่งแม้จะไม่เห็นผลสำเร็จในเวลาอันใกล้ แต่รัฐบาลนี้เห็นควรต้องวางรากฐานเพื่อให้รัฐบาลข้างหน้าเข้ามาพิจารณาปรับช่วงได้อย่างต่อเนื่อง และประการสำคัญคือ ต้องการให้ประชาชนเกิดความชัดเจน รู้ล่วงหน้าว่าประเทศของเราจะก้าวไปทางไหน จะมีอะไรเกิดหรือไม่เกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้เพื่อจะได้เตรียมตัวได้ถูกต้อง ถ้าฟังความไม่รู้เป็นอวิชชาอยู่แล้วแต่ความไม่รู้แม้แต่ในเรื่องใกล้ตัวทั้งที่เราเป็นเจ้าของประเทศ เจ้าของอธิปไตย เจ้าของภาษีอากรและบางครั้งยังเป็นเจ้าของทรัพย์สินอีกด้วย หากไม่ทราบแม้แต่ว่าผังเมืองใหม่ครอบคลุมถึงบริเวณใดและเพียงใด บ้านเรือนของเราจะถูกเวนคืนหรือไม่ ที่ดินของเราจะถูกจัดอยู่ในเขตพื้นที่สีใดมีข้อจำกัดการใช้ประโยชน์อย่างไร ถนนหนทางจะสร้างทางไหน เหตุใดระบบสาธารณสุขภาค เช่น ไฟฟ้า ประปา จึงไม่สามารถบูรณาการการทำงานให้เสร็จในคราวเดียว เรื่องนี้รัฐจะยังส่งเสริมหรือยุติการส่งเสริม ประเทศไทยจะเป็นสังคมเกษตรกรรมหรืออุตสาหกรรม การไม่มีคำตอบในปัญหาเหล่านี้ย่อมเป็นความทุกข์ของประชาชนที่เกี่ยวข้องซึ่งรัฐบาลต้องการให้นโยบาย และแผนปฏิบัติราชการของแต่ละหน่วยงานที่จะทำต่อไปมีซึ่งมีดังนี้

1. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา

และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ยามใจหรือ ประสงค์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็น จำนวนมากตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระ ราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมา ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ทรง วางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ ประชาชนในที่สุด

2. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

2.1 ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความ มั่นคงอาเซียนในกิจการ 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดนการสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการ ปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไข ปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล รองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ พิเศษตามแนวชายแดน โดยใช้ระบบเฝ้าตรวจที่มีเทคโนโลยีทันสมัย กำหนดให้ปัญหาอาชญากรรม การค้าอาวุธ การค้ามนุษย์ การกระทำอันเป็นโจรสลัด การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาเฉพาะ หน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและจัดการปัญหาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยง ต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จ เช่น ปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลการปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบ แรงงานต่างด้าว เป็นต้น

2.2 เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่ กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นพหุสังคม ขจัด การฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อนเพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ฝ่าย บ้านเมือง ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหา ได้

2.3 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมใน การรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อ นำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับ ภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้พร้อมทั้งนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติมาสนับสนุนการ พัฒนาประเทศ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาความมั่นคง ภายในโดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาค และนานาชาติ โดยเฉพาะ อาเซียนและประชาคมโลก ให้สามารถดำเนินงานร่วมกันเป็นเครือข่ายได้

2.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็น ส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและ

ทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทยและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

3. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐ

ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อนทั้งหลายของประชาชน จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการดังนี้

3.1 ในระยะเฉพาหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ซึ่งจะเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวม นอกจากนี้จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

3.2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองการทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทานโดยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

3.3 ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ตามอัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรี และเด็ก

3.4 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคม ในอนาคตโดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

3.5 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน

3.6 จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก 12 ประการ ตามนโยบายของคณะกรรมการความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

3.7 แก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกกล้าเขตป่าสงวนโดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกกล้า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

4. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยมาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กันดังนี้

4.1 จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

4.2 ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุงและบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อ การศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและ ประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกรับบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยจะพิจารณาจัดให้มี คุ้มครองการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

4.3 ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปมี โอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ กระจายอำนาจ การบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามศักยภาพและ ความพร้อม โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

4.4 พัฒนาคอนกทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่ สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคตปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งใน ด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้ การแก้ปัญหาการรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความ เป็นพลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

4.5 ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะโดยเฉพาะใน ท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

4.6 พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอน ให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อ เป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเช่น การเรียนทางไกล การเรียนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและการ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.7 ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามี บทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างสันติสุขและความปรองดอง สมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามความพร้อม

4.8 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และ ความเป็นไทย นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับ นานาชาติ ตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

4.9 สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่สากลวัฒนธรรมของประชาคม อาเซียนและเพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

4.10 ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้ เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

5. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

รัฐบาลจะวางรากฐาน พัฒนา และเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการด้านสาธารณสุขและ สุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง ความมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ดังนี้

5.1 วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดย ไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกัน สุขภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

5.2 พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมามากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและให้ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมในการจ้างบุคลากรเพื่อจัดบริการสาธารณสุขโดย รัฐเป็นผู้กำกับดูแล สนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยส่งเสริมการร่วมลงทุนและการใช้ทรัพยากรและบุคลากรร่วมกันโดยมีข้อตกลงที่รัดกุมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

5.3 เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ โดยมีเครือข่ายหน่วยเฝ้าระวัง หน่วยตรวจวินิจฉัยโรค และหน่วยที่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายในการสกัดกั้นการแพร่กระจายได้อย่างทันที่

5.4 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต โดยการร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ

5.5 ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชนให้มีความรักกีฬามีวินัย ปฏิบัติตามกฎกติกา มารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติจนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ

5.6 ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครุภัณฑ์ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญการปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม เหมาะสมกับประเด็นที่เป็นปัญหาใหม่ของสังคม

5.7 พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข โดยจัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่ทันสมัย และให้มีความร่วมมือทั้งระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและหน่วยงานต่างประเทศ โดยเฉพาะในการป้องกันและรักษาโรคที่มีความสำคัญ

6. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ความไม่สงบทางการเมืองที่ดำเนินมานานกว่า 6 เดือนจนถึงกลางปีนี้ มีผลให้เศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างมาก แม้คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ดำเนินการกระตุ้นเศรษฐกิจจนเริ่มฟื้นตัวแล้ว แต่ก็ยังไม่อาจขยายตัวเต็มตามศักยภาพ นอกจากนั้น ระบบเศรษฐกิจของไทยยังมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงหลายเรื่องเพื่อที่จะสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจให้สามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง ตั้งแต่การจดทะเบียนภาษีซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนาประเทศอย่างเต็มศักยภาพ ปัญหาหนี้ภาครัฐ การใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือย ตลอดจนปัญหาการใช้น้ำในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งขาดแคลนเป็นประจำในฤดูแล้ง ในขณะที่มีน้ำท่วมบ่อยครั้งในฤดูฝน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น 3 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหามูลฐานที่ค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

6.1 ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบประมาณของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่ คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยติดตามให้มีการเบิกจ่ายอย่างคล่องตัวตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น รวมทั้งจะดูแลไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่า เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค

6.2 สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณและความพร้อมในการดำเนินงานรวมทั้งนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย เพื่อขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมประหยัด ไม่ซ้ำซ้อน และมีประสิทธิภาพ ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุน

ในระดับจังหวัดเพื่อแสดงความโปร่งใส เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค โดยจะจัดให้มีระบบและกลไกในการติดตามตรวจสอบไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่า

6.3 กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี เช่น โครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครมาจัดทำเป็นโครงการลงทุนร่วมกับเอกชน ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการก่อสร้าง วงการอสังหาริมทรัพย์ และตลาดการเงิน

6.4 ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนถึงการใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร

6.5 ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไรนา เป็นต้น ให้สะดวกรวดเร็วขึ้นตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการด้านศุลกากรและเอกสารอื่น ๆ ที่จะช่วยให้ระบบการส่งสินค้าเร็วขึ้น พร้อมทั้งแสวงหาตลาดที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออกซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดนที่มีความสำคัญมากขึ้น

6.6 ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้ และสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวอันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้เช่น กลุ่มธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และสุขภาพ เช่น น้ำพุร้อนธรรมชาติ ที่จะให้เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากวิถีชีวิตชุมชน รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยเน้นการให้ความรู้และเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพราคาเป็นธรรม ตลอดจนการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

6.7 ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อที่จะสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

6.8 แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ซึ่งนำความเสียหายและทุกข์ร้อนมาให้แก่เกษตรกร โดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นเหตุการณ์น้ำท่วมในปี 2554 และหาวิธีที่จะแก้ปัญหาน้ำท่วมเฉพาะพื้นที่ให้ลดลงโดยเร็ว ไม่กระทบต่อพืชผลส่วนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ 1 ปี

6.9 ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศและให้ผู้บริโภคตระหนักถึงค่าใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย รวมถึงดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ทั้งจากการใช้ฟอสซิลเป็นเชื้อเพลิงและจากพลังงานทดแทนทุกชนิด ด้วยวิธีการที่เปิดเผย โปร่งใส เป็นธรรม และเป็นมิตรต่อสถานะแวดล้อม พร้อมทั้งร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

6.10 ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงอัตราภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางการค้าและขยายฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะเก็บจากทรัพย์สินเช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและ

สิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุดรวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มิใช่ฐานะการเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

6.11 บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวนสูงมากกว่า 700,000 ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน 5 ปีข้างหน้า อันจะทำให้เหลืองบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

6.12 ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคมด้านคมนาคมทางบกโดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและรถไฟฟ้าเชื่อมกรุงเทพมหานครกับเมืองบริวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชนและเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำต่อได้ทันที ด้านคมนาคมทางอากาศโดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ 2 ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานสากลในภูมิภาคส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการบินของประเทศการซ่อมบำรุงอากาศยาน และการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล รวมทั้งการใช้ท่าอากาศยานในภูมิภาคเสริมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมือง เช่น ท่าอากาศยานอุตะเถา เป็นต้น และด้านการคมนาคมทางน้ำโดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำและชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศเริ่มจากการเร่งรัดพัฒนาท่าเทียบเรือชายฝั่งที่ทำเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและอันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

6.13 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัยโครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษา และการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสาขาขนส่งและการประกอบกิจการโลจิสติกส์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และมีความชัดเจนในทางปฏิบัติ รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในภาคขนส่งเพิ่มขึ้น

6.14 พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจที่ชัดเจนพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการของรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาด้านการเงินและการดำเนินงานให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการควบรวมกิจการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพของรัฐในการพัฒนาประเทศและพัฒนากลไกการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจที่เข้มแข็ง เพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศส่วนรวม คู่แข่งของผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถให้บริการประชาชนได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งมีการบริหารจัดการหนี้ทั้งในส่วนที่รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจรับภาระอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระทางการคลัง

6.15 ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน 2 เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออก

ได้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

6.16 ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

6.17 เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบและมีเอกภาพที่ชัดเจนทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการทางการเงินและการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ

6.18 ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลรองรับการให้บริการของภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคสื่อสารและบันเทิง ตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองรับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้ และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างจริงจัง

7. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ณ สิ้นปี 2558 จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ ให้พร้อม การเร่งดำเนินการเตรียมความพร้อมทั้งในเรื่องความเชื่อมโยงด้านระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านชายแดนและการเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์ จะส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวไทยร่วมกับประชาชนอาเซียน

7.1 เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาคอาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโทรคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างกันของอาเซียน ระบบการออกใบรับรอง ใบอนุญาตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกันในอาเซียน รวมทั้งการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้าการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคีที่มีผลใช้บังคับแล้ว เร่งขยายการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมกันของสินค้าด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานโดยให้ความสำคัญต่อสินค้าที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูงโดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค รวมถึงการปรับกฎเกณฑ์การค้าและระบบพิธีการศุลกากรให้สะดวก ลดขั้นตอนต่าง ๆ หรือยกเลิกขั้นตอนบางเรื่อง และปรับระบบภาษีและการอำนวยความสะดวก

ความสะดวกอื่น ๆ เพื่อดึงดูดให้มีการตั้งสำนักงานปฏิบัติการประจำภูมิภาคที่กรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ การค้า การลงทุนของภูมิภาคได้ในที่สุด

7.2 พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยให้สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานตลาดโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฐานการผลิตสินค้าหลายชนิดและธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่ประเทศไทยได้เข้าไปลงทุนขยายฐานการผลิตในประเทศอื่นในอาเซียนมาเป็นเวลานานแล้ว ตลอดจนกลุ่มการผลิตที่ผู้ประกอบการของไทยเตรียมที่จะขยายฐานการผลิตเพิ่มเติมอีกหลายชนิด ซึ่งช่วยให้ประเทศไทยมีฐานการผลิตสินค้าคุณภาพหลากหลายเพื่อขายในตลาดต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทั้งในอาเซียนและในตลาดโลก และเป็นการช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม

7.3 พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะ และแรงงานไม่มีทักษะ โดยการเร่งรัดและขยายผลการใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยคำนึงถึงความเป็นเอกภาพกับระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานวิชาชีพใน 8 กลุ่มที่มีข้อตกลงการเปิดเสรีในอาเซียนควบคู่ไปกับการวางแผนด้านการผลิตให้เพียงพอ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น การส่งเสริมการพัฒนาระบบการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อใช้ในการประเมินค่าจ้างแรงงาน

7.4 เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS) แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง(ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียนซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในอาเซียนสัมฤทธิ์ผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

7.5 ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยสู่ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่พื้นที่ต่าง ๆ ภายในประเทศด้วย

7.6 พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด่านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง โดยในระยะแรกให้ความสำคัญกับด่านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด่าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์สะเตา อร์ญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่ ซึ่งจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

8. นโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและการพัฒนา และนวัตกรรม

รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอด และการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัยดังนี้

8.1 สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 1 ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน 70 : 70 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยให้มีความเชื่อมโยงกับภาคเอกชน

8.2 เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน การเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน การให้บุคลากรด้านการวิจัยของภาครัฐสามารถไปทำงานในภาคเอกชน และการให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางได้เทคโนโลยีโดยความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษาภาครัฐ

8.3 ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหน่วยงานวิจัยของรัฐ และภาคเอกชน

8.4 ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ไม่เพียงแต่จะใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศส่งเสริมการใช้เครื่องมือ วัสดุ และสินค้าอื่น ๆ ที่เป็นผลจากการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศในวงกว้าง โดยจัดให้มีนโยบายจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่เอื้ออำนวยเพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ ในกรณีที่จะต้องจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

8.5 ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรมซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของภาคอุตสาหกรรมให้มีความพร้อม ทันสมัย และกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การตั้งศูนย์วิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการสถาบัน และศูนย์วิจัย เป็นต้น

9. นโยบายการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ในปัจจุบันมีการบุกรุกที่ดินของรัฐและตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์พืช และแร่ธาตุถูกทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นอันมาก ทั้งปัญหาภาวะมลพิษโดยเฉพาะขยะประเภทต่าง ๆ ก็รุนแรงยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงมีนโยบายจะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติโดยสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนดังนี้

9.1 ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน เร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดินในเขตที่ดินของรัฐโดยนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและสร้างบรรทัดฐานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงนิเวศ กำหนดพื้นที่แนวกันชนและที่ราบเชิงเขาให้เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์การปลูกป่าเพื่อป้องกันภัยพิบัติและป้องกันการบุกรุกป่า ขยายป่าชุมชน และส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ รวมทั้งผลักดัน

แนวทางการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ เช่น โครงการปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูป่าระบบนิเวศ โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เป็นต้น

9.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัยสนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชน และการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจรวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

9.3 ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน พื้นที่ใดที่สงวนหรือกันไว้เป็นพื้นที่ป่าสมบูรณ์ก็ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัดพื้นที่ใดสมควรให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ก็จะผ่อนผันให้ตามความจำเป็นโดยใช้มาตรการทางการบริหารจัดการ มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และการปลูกป่าทดแทนเข้าดำเนินการ ทั้งจะให้เชื่อมโยงกับการส่งเสริมการมีอาชีพและรายได้อื่นอันเป็นบ่อเกิดของเศรษฐกิจชุมชนที่ต่อเนื่องเพื่อให้คนเหล่านั้นสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยที่ดินยังเป็นของรัฐจะจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ จัดทำทะเบียนผู้ถือครองที่ดินในที่ดินของรัฐ ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการที่ดินของรัฐและเอกชนให้มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านที่ดินในภาพรวม และปรับปรุงกลไกภาษีเพื่อกระจายการถือครองที่ดิน เร่งรัดการจัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้โดยไม่ต้องเป็นกรรมสิทธิ์ แต่รับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชน กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมของธนาคารที่ดินเพื่อให้เป็นกลไกในการนำทรัพยากรที่ดินมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

9.4 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศและมีกระบวนการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนงานโครงการ ไม่เกิดความซ้ำซ้อน มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับทิศทางและนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการน้ำพร้อมทั้งมีการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการน้ำและการเตือนภัย

9.5 เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน โดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก ส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะในพื้นที่วิกฤติซึ่งจะใช้ที่ดินของรัฐเป็นหลัก ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยโดยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้น จะวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทั้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามมาตรฐานและให้แยกเป็นสัดส่วนจากบ่อขยะชุมชน สำหรับขยะของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อจะพัฒนาระบบกำกับติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังไม่ให้มีการลักลอบทิ้ง รวมทั้งจัดการสารเคมีโดยลดความเสี่ยงและอันตรายที่เกิดจากการรั่วไหล และการเกิดอุบัติเหตุ ให้ความสำคัญในการจัดการอย่างครบวงจร และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดในระดับพื้นที่ จะเร่งแก้ไขปัญหาในพื้นที่มาบตาพุดซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการลดและขจัดมลพิษ การฟื้นฟูป่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพชีวิตประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากอุตสาหกรรม รวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

10. นโยบายการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

ระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมโหฬาร ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ แต่น่าเสียดายว่าในเวลาที่ผ่านมา ระบบราชการและเจ้าหน้าที่บางส่วนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของความขัดแย้งในสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเพราะติดขัดที่กฎระเบียบนานาประการซึ่งมีมาแต่อดีตและยังมีได้แก้ไขให้ทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งยังไม่อาจใช้เป็นกลไกเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ เช่น เสียค่าใช้จ่ายสูง ใช้เวลามากมีการขออนุญาตซ้ำซ้อน ใช้ระบบตรวจสอบที่ไม่จำเป็นจนเป็นภาระแก่ประชาชน บางครั้งมีการปล่อยปละละเลยสลับกับการเข้มงวดกวดขัน จัดระเบียบแบบไฟไหม้ฟาง มีการทุจริตคอร์รัปชัน สร้างความไม่เป็นธรรมและเสื่อมล้ำในสังคม ไม่จูงใจให้นักลงทุนเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศดังที่ปรากฏในผลการสำรวจหรือรายงานประจำปีของหน่วยงานต่างประเทศบางแห่งเกี่ยวกับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้วรัฐบาลจึงมีนโยบายดังนี้

10.1 ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือล้าสมัยหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใสชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบอัตรากำลังและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการภาครัฐแบบใหม่การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลาง และการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ และการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็น และตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

10.2 ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ขั้นตอนที่แน่นอน ระยะเวลาดำเนินการที่รวดเร็ว และระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรม โปร่งใสมีให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต การสูญเสียโอกาสหรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุน ในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

10.3 ยกกระดับสมรรถนะของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุกทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางเข้ามาในส่วนกลาง ศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายซึ่งจะจัดตั้งตามที่ชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปติดต่อขอรับบริการได้โดยสะดวกการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service) และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ และมีระบบบูรณาการ

10.4 เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐวางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

10.5 ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึกในการรักษา ศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัด ยกเลิก หรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาส การทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดยาว ใช้เวลานาน ค่าซ้อนและเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

10.6 ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติ มิชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและ เป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้านทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตและประพฤติมิ ชอบทั้งในด้านวินัยและคดี รวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐ และเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน ทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การร่วม ทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ การมี ผลประโยชน์ขัดแย้งหรือทับซ้อน ซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่าง ๆ เป็นบรรทัดฐานแล้วมาเป็นบทเรียนให้ ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

10.7 ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอดส่อง ฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งจะวางมาตรการคุ้มครอง พยานและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูก แทรกแซงหรือขัดขวาง

11. นโยบายการปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรมคือมีกฎหมายเป็นใหญ่ ไม่ใช่ตัวบุคคลหรืออำเภอใจของ เจ้าหน้าที่ผู้ปกครองย่อมเป็นสาระสำคัญ แต่หลักนิติธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือได้มิใช่เพียงสักแต่ว่ามี กฎหมาย หากกฎหมายเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชน เป็นธรรม คุ่มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งต้องมีกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงได้ง่ายมีมาตรฐานตามหลักสากล ทันสมัยและ เป็นธรรมด้วย มิฉะนั้นจะกลายเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้งและการโกรธแค้นชิงชังไม่สิ้นสุด รัฐบาลจึงมี นโยบายในเรื่องดังกล่าวดังนี้

11.1 ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรมไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศโดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่ และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

11.2 เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่จะเปิด กว้างขึ้น และให้บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนให้ความรู้เสริมศักยภาพในทางกฎหมายมหาชน การ ดำเนินคดีปกครอง การยกเว้นกฎหมาย และการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพและเกื้อกูลการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

11.3 ในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

11.4 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุก ขั้นตอนให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันสามารถใช้ติดตามผลและนำไปใช้ ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

11.5 ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ และการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจากระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

11.6 นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ

3.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดสตูล (Vision)

“เมืองท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศ เศรษฐกิจมั่งคั่ง สังคมน่าอยู่ ประตูลู่อาเซียน”

นิยามของวิสัยทัศน์ ดังนี้

1) **ท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศ** อุทยานธรณี (Geopark) หมายถึง พื้นที่ประกอบด้วย แหล่งอนุรักษ์ธรณีวิทยา แหล่งธรณีวิทยาหรือแหล่งอนุรักษ์ธรณีวิทยาที่เป็นที่รู้จักหรือมีชื่อเสียง เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรณีวิทยาและแหล่งธรณีวิทยา ทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศวิทยา รวมทั้งแหล่งโบราณคดี เมืองเก่า และประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต ท้องถิ่นเมืองเก่า โดยนำทรัพยากรเหล่านี้มาบริหารจัดการ สร้างเรื่องราวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และผลักดันให้ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึก ต่อการรักษาระบบนิเวศและอนุรักษ์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและประเทศชาติได้อย่างมั่นคงซึ่งจังหวัดสตูล ได้ประกาศเป็นอุทยานธรณีระดับจังหวัด เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2557 ในชื่ออุทยานธรณีสตูล (Satun Geopark) เพื่อผลักดันไปสู่ระดับประเทศในปี 2558 และระดับโลกภายในปี 2560 เป็นเครือข่ายอุทยานธรณีระดับโลก (Global Geopark) ต่อไป

2) **เศรษฐกิจมั่งคั่ง** (Prosperity) เศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโต อย่างต่อเนื่อง มั่นคง ยั่งยืน บนฐานของการผลิตที่มีศักยภาพในท้องถิ่น และเห็นถึงโอกาสของการขยายฐานเศรษฐกิจในอนาคต สู่การเป็นจังหวัดที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชนให้กินดีอยู่ดี มั่งมีศรีสุข

3) **สังคมน่าอยู่** ประชาชนได้รับบริการของรัฐด้านสุขภาพอย่างทั่วถึง การศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสมีรายได้ ภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการสร้างภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี

4) **ประตูสู่อาเซียน** เป็นการเปิดเส้นทางการเชื่อมโยงประเทศไทยไปสู่อาเซียนทางตอนใต้ เนื่องจากสตูลมีจุดแข็งด้านภูมิศาสตร์ของการเป็นพื้นที่รอยต่อพื้นที่หนึ่งระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย ซึ่งสามารถเดินทางเชื่อมต่อไปถึงสิงคโปร์ และอินโดนีเซียได้ เมื่อเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) สตูลจะกลายเป็นอีกช่องทางที่สำคัญของไทยสู่กลุ่มประเทศเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (Indonesia – Malaysia – Thailand Growth Triangle : IMT – GT) และเส้นทางนี้มีศักยภาพที่จะขยายการเชื่อมโยงไปสู่พม่าและจีนต่อไปได้ สิ่งเหล่านี้จะเป็นโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ กับประเทศ

ในอาเซียน โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ให้กับจังหวัดสตูลและประเทศไทยได้อย่างมีนัยยะสำคัญ

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกร โดยพัฒนาองค์ความรู้ ส่งเสริมการร่วมกลุ่มสถาบันเกษตรกร และพัฒนาระบบการผลิตและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้ได้รับบริการสุขภาพอย่างมีมาตรฐานและทั่วถึง พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพ ส่งเสริมอาชีพและยกระดับฝีมือแรงงาน สร้างโอกาสในการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน
4. เพิ่มศักยภาพด้านการคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้มีความสะดวก ปลอดภัย มีมาตรฐาน พร้อมทั้งสามารถสนับสนุนการพัฒนาและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าชายแดน ผังอันดามันกับอาเซียน และอาเซียน
5. พัฒนากลไกการบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บรรลุผล

เป้าประสงค์รวม (Objective)

- เศรษฐกิจจังหวัดสตูล มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เป็นแหล่งท่องเที่ยวอุทยานธรณีเชิงนิเวศที่ได้มาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีคุณภาพและมีสิ่งแวดล้อมที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

1. พัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและยั่งยืน
2. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและแก้ปัญหา ยาเสพติดอย่างยั่งยืน
4. พัฒนาเส้นทางความมั่นคงทางเศรษฐกิจสู่อาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและยั่งยืน

1. เป้าประสงค์

แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้มาตรฐานและมีความยั่งยืน

2. กลยุทธ์

- 2.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานธรณีเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐาน
- 2.2 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
- 2.3 พัฒนาระบบบริหารจัดการให้ได้คุณภาพ
- 2.4 กำหนดมาตรการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว
- 2.5 ส่งเสริมกิจกรรม การตลาด และประชาสัมพันธ์ สู่ระดับนานาชาติ
- 2.6 ผลักดันการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

1. เป้าประสงค์

สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดได้รับการพัฒนาการผลิตและมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

2. กลยุทธ์

- 2.1 กำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Zoning) และนำทรัพยากรทางการเกษตรไปใช้พัฒนาการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
- 2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการบริการความรู้/เทคโนโลยีด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง
- 2.3 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน
- 2.4 ส่งเสริมการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ OTOP สู่สากล
- 2.5 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เศรษฐกิจพอเพียงและศูนย์เรียนรู้การเกษตร
- 2.6 ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้ตามมาตรฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของพื้นที่
- 2.7 พัฒนาช่องทางการจำหน่ายและกระจายสินค้าทางการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและแก้ปัญหาสุขภาพติดอย่างยั่งยืน

1. เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและแก้ปัญหาสุขภาพติดอย่างยั่งยืน

2. กลยุทธ์

- 2.1 พัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 2.2 พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา
- 2.3 พัฒนาศักยภาพผู้ด้อยโอกาส
- 2.4 พัฒนาศักยภาพของภาคีเครือข่าย ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและป้องกันแก้ไขปัญหาสุขภาพติด
- 2.5 ส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนาแรงงานสู่ มาตรฐานสากล
- 2.6 การพัฒนาศักยภาพภาคี เครือข่าย และอปท. ในการควบคุมและป้องกันโรคที่เป็นปัญหาในพื้นที่
- 2.7 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาเส้นทางความมั่นคงทางเศรษฐกิจสู่อาเซียน

1. เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงสู่อาเซียน

2. กลยุทธ์

- 2.1 พัฒนาคมนาคมและระบบสาธารณูปโภคในเส้นทางทางท่องเที่ยว
- 2.2 พัฒนาเส้นทางเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางกับจังหวัดใกล้เคียง
- 2.3 ส่งเสริมการขนส่งทางบกทางทะเลให้ได้มาตรฐาน ให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (รัฐเปอร์ลิส ,มาเลเซีย , สิงคโปร์,อินโดนีเซีย)

แนวทางการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดสตูล ปี 2557 – 2560

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัดสตูล 2558 - 2561	ผลการทบทวน (ร่าง)	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
วิสัยทัศน์	สตูลเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำของภาคใต้ เศรษฐกิจมั่นคง สังคมมีคุณภาพ	เมืองท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศ เศรษฐกิจ มั่งคั่ง สังคมน่าอยู่ ประตูลู่อาเซียน	- จังหวัดสตูลมีพื้นที่ร้อยละ 40 เป็นเขตพื้นที่อุทยานธรณี และกำลังผลักดันเข้าสู่การเป็นเครือข่ายอุทยานธรณีโลก - เมื่อใช้จุดแข็งของจังหวัดซึ่งเป็นเมืองท่าของชายแดนให้เป็นเส้นทางเชื่อมโยงของอาเซียน
เป้าประสงค์รวม	1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้มาตรฐานสากล 2. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ 3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความมั่นคงทางสังคม	เศรษฐกิจจังหวัดสตูลมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เป็นแหล่งท่องเที่ยวอุทยานธรณีเชิงนิเวศที่ได้มาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีคุณภาพ และมีสิ่งแวดล้อมที่ดี	(คงเดิม)
ประเด็นยุทธศาสตร์	1. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2. การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร 3. การเข้าถึงบริการภาครัฐและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	1. พัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและยั่งยืน 2. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร 3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและแก้ปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน 4. พัฒนาเส้นทางความมั่นคงทางเศรษฐกิจสู่อาเซียน	1. เน้นการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์เพื่อความยั่งยืน 2. เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรและสินค้าสู่สากล 3. เนื่องจากแนวโน้มการระบาดของยาเสพติด โดยเฉพาะพืชกระท่อมเพิ่มขึ้น 4. เพื่อเปิดเส้นทางคมนาคมและโลจิสติกส์สู่อาเซียน
จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศสู่สากล การท่องเที่ยวโดยชุมชนได้มาตรฐาน	ท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศ เกษตรมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เชื่อม โล จิ ส ต ก ส สู่อาเซียน	การเน้นเรื่องอุทยานธรณีโลก เพื่อเป็นจุดขายที่สำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวสู่จังหวัดสตูล และเพิ่มเรื่องเส้นทางเชื่อมโยงสู่อาเซียน เพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน และยังคงให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางการเกษตรและคุณภาพชีวิต เพื่อรักษาฐานรายได้เดิม และสร้างความกินดีอยู่ดีให้ประชาชน

ส่วนที่ 3
ศักยภาพของท้องถิ่น (ในภาพรวมของจังหวัด)

1.) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ปัญหา/สภาพปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
<p>1. ปัญหาด้านการท่องเที่ยว</p> <p>1.1 สถานที่ท่องเที่ยวเสื่อมโทรม</p> <p>1.2 ขาดแรงจูงใจในการส่งเสริมการท่องเที่ยว</p> <p>1.3 การบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวทำได้อาจไม่เต็มที่</p>	<p>1. สร้างระบบมาตรฐานการให้บริการนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงรุก</p> <p>2. อบรมบุคลากรและผู้ประกอบการท่องเที่ยว</p> <p>3. จัดกิจกรรมส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ปรับปรุงภูมิทัศน์ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ให้ดีขึ้น</p>
<p>2. ปัญหาด้านการเกษตร</p> <p>2.1 ผลผลิตล้นตลาดและพืชผลทางเกษตรราคาไม่แน่นอน</p> <p>2.2 ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกรในการต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง</p> <p>2.3 กลุ่มอาชีพขาดความรู้ไม่ได้รับการเพิ่มทักษะในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร</p>	<p>1. ส่งเสริมและให้ความรู้กับเกษตรกรกรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร</p> <p>2. จัดตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร</p> <p>3. พัฒนาการค้าขายแดนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการขยายตัวของสินค้าทางการเกษตร</p> <p>4. สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์วิจัย/สถาบันพัฒนาทางการเกษตร</p>
<p>3. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>3.1 การคมนาคมไม่สะดวก</p> <p>3.2 ไฟฟ้าไม่ทั่วถึง</p> <p>3.3 ระบบน้ำประปาไม่ได้มาตรฐานและไม่ทั่วถึง</p> <p>3.4 ผังเมืองไม่ดี</p>	<p>1. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมให้ใช้งานได้เต็มที่</p> <p>2. ปรับปรุง ซ่อมแซม ทำเทียบเรือ เขื่อน ตลิ่ง และสะพานให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน</p> <p>3. จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ทันสมัยเพื่อความปลอดภัยในการสัญจรทั้งทางบกทางน้ำ</p> <p>4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลการจราจร</p> <p>5. ขยายเขตประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์อินเทอร์เน็ต</p> <p>6. การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค</p> <p>7. สนับสนุนการจัดทำและการปฏิบัติตามผังเมืองรวมจังหวัด ผังเมืองเฉพาะและผังเมืองชุมชน</p>
<p>4. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>4.1 พื้นที่ป่าไม้ลดลง</p> <p>4.2 มีการทำลายทรัพยากรทางน้ำ</p> <p>4.3 ขาดการบริหารจัดการในการกำจัดขยะ</p> <p>4.4 ขยายฝั่งถูกน้ำกัดเซาะ</p> <p>4.5 ไม่สามารถใช้น้ำได้อย่างเต็มที่</p> <p>4.6 ประชาชนไม่มีความรู้และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>1. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้มีความสมบูรณ์ดังเดิม</p> <p>2. สนับสนุนส่งเสริมการจัดการแหล่งน้ำเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและแล้งภัยแล้ง</p> <p>3. สร้างจิตสำนึกของประชาชนให้แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>4. สนับสนุนการบริหารจัดการขยะและบำบัดน้ำเสีย</p> <p>5. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักการใช้ที่ดิน ประโยชน์ที่ดินและการเป็นเมืองสีเขียวอย่างยั่งยืน</p>

ปัญหา/สภาพปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
<p>5. ปัญหาด้านสังคม</p> <p>5.1 จังหวัดสตูลมีสถาบันการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาน้อย</p> <p>5.2 สถาบันการศึกษาไม่มีหลักสูตรที่เป็นความต้องการของท้องถิ่น</p> <p>5.3 รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย</p> <p>5.4 สถานบริการสาธารณสุข มีไม่เพียงพอ/สถานพยาบาลทางไกลเดินทางไม่สะดวก</p> <p>5.5 ยาเสพติดระบาดจำนวนมาก</p> <p>5.6 เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร</p> <p>5.7 คนพิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้สูงอายุ ขาดการดูแลอย่างทั่วถึง</p> <p>5.8 ปัญหาอาชญากรรม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานการศึกษาในระบบศึกษาตามอัธยาศัย 2. ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ 3. ส่งเสริมสุขภาพของประชาชน การป้องกันและการควบคุมโรค 4. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม 5. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพให้มีทักษะสูงขึ้น 6. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม 7. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 8. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มอาสาสมัครให้มีสมรรถนะเพิ่มขึ้น 9. สนับสนุนการสร้างความสัมพันธ์ และ การสร้างความเข้มแข็งในชุมชน 10. ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด
<p>6. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ</p> <p>6.1 ไม่มีตลาดกลาง</p> <p>6.2 การค้าขาดทุน</p> <p>6.3 ขาดการลงทุน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์และการพาณิชย์ 2. ส่งเสริมการจัดตั้งตลาดเอกชนให้มีความเหมาะสมและถูกสุขลักษณะ และปลอดภัย 3. ส่งเสริมการออมให้แก่ประชาชน 4. สนับสนุนให้มีการเปิดพื้นที่เขตปลอดภาษี และพัฒนาการค้าชายแดน
<p>7. ปัญหาด้านการบริหารจัดการที่ดี</p> <p>7.1 ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน</p> <p>7.2 การจัดการองค์กรไม่มีประสิทธิภาพที่ดีพอ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น และพัฒนาให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีจริยธรรม และจรรยาบรรณตลอดจนมีความซื่อสัตย์สุจริต 2. จัดให้การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยประชาชน เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน 3. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ และเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์กร 4. พัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ การปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ให้ทันสมัย เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน รวดเร็วและทันเวลา 5. ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ภารกิจของท้องถิ่นให้ครอบคลุมต่อเนื่อง 6. ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และเสรีภาพประชาชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

2.) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น (SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strength-S)

1. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีศักยภาพสูงในการพัฒนาการท่องเที่ยวและมีทรัพยากรทางทะเลสมบูรณ์
2. เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านที่ตั้งเหมาะสมกับการทำเกษตร การค้าขายและพาณิชย์นาวี
3. จังหวัดสตูลมีขนาดพื้นที่เล็กทำให้สามารถพัฒนาได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง
4. จังหวัดสตูลมีความหลากหลายด้านประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข
5. เป็นเมืองที่ไม่มีปัญหาการก่อการร้ายและความไม่สงบ ประชาชนมีความพร้อมและรับฟังความคิดเห็นที่ดีต่อส่วนรวม
6. มีผลผลิตทางการเกษตรที่สมบูรณ์เป็นแหล่งรายได้หลักของประชาชนในจังหวัด
7. ประชาชนและเยาวชนให้ความสำคัญในการออกกำลังกายในการเล่นกีฬา โดยเฉพาะกีฬาฟุตบอล

จุดอ่อน (Weakness-W)

1. สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษายังไม่มีความพร้อม
2. ผู้ประกอบการขาดความรู้ทางด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ
3. เกษตรกรขาดความกระตือรือร้นในการรวมกลุ่มและการพัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน
4. ขาดแหล่งน้ำเกษตรและระบบชลประทานไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตรตลอดทั้งปี
5. ผู้ประกอบการขาดความรู้ความสามารถในด้านการค้าระหว่างประเทศ
6. พื้นที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ จึงเป็นปัญหาที่ไม่เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนา
7. บุคลากรท้องถิ่นขาดความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านตามภารกิจที่ถ่ายโอน
8. ท้องถิ่นไม่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ทำให้ต้องพึ่งพาจากรัฐบาล
9. การคมนาคมบางพื้นที่ไม่สะดวก ถนนภายในชนบทมีขนาดแคบไม่รองรับปริมาณการจราจร ที่เพิ่มขึ้น
10. ความร่วมมือในการประสานงานและการบูรณาการร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดยังมีไม่มากพอ
11. ไม่มีสินค้าที่เป็นลักษณะเด่นของจังหวัด (สินค้า OTOP) และเป็นสินค้าที่คล้ายคลึงจังหวัดอื่นๆ แต่คุณภาพด้อยกว่า
12. ประชาชนขาดวินัยจราจรทำให้เกิดอุบัติเหตุถึงแก่ชีวิตมาก
13. ปัญหายาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

โอกาส (Opportunity-O)

1. เป็นจังหวัดติดทะเลอันดามันและติดชายแดนประเทศมาเลเซีย มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นเมืองท่าและการค้าชาย
2. มีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางฝั่งทะเลอันดามัน สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศในพื้นที่ใกล้เคียงได้
3. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ตามโครงการเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT)
4. เป็นพื้นที่ที่มีการคมนาคมเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวกันได้
5. การสนับสนุนการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้เข้าถึงความต้องการของประชาชนได้ตรงกับความต้องการ
6. แนวโน้มการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวตะวันตก นิยมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/เชิงวัฒนธรรม และการให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวสีเขียว
7. การร่วมกลุ่มประชาคมอาเซียนทำให้เอื้อต่อการนำส่งผลผลิตโดยเฉพาะผลผลิตฮาลาลสู่ตลาดอาเซียน สู่ตลาดมุสลิมในอาเซียน และการใช้ประโยชน์จากการเป็นตลาดเดี่ยวฐานผลิตเดี่ยว เปิดโอกาสให้การส่งออกผลผลิตของจังหวัดมากขึ้น
8. ผลกระทบจากความไม่สงบเรียบร้อยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้นักท่องเที่ยวหวาดกลัว และหันมาเที่ยวจังหวัดสตูลมากขึ้น

อุปสรรค (Threat-T)

1. กฎระเบียบไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลนและอุทยานแห่งชาติ
2. กฎระเบียบข้อกฎหมายระหว่างประเทศไม่เอื้ออำนวยทางการค้า และการลงทุน
3. การคมนาคมทางบกเป็นลักษณะสุดทาง
4. กระแสโลกาภิวัตน์มีผลกระทบต่อสังคมวัฒนธรรม
5. ราคาของสินค้าการเกษตรขึ้นอยู่กับการผันแปรของตลาดโลก
6. ระเบียบ/หนังสือสั่งการไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจและเจตนารมณ์อันดีของ ท้องถิ่น
7. ส่วนราชการไม่ถ่ายโอนงบประมาณตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ
8. ขาดแรงจูงใจในการดึงดูดนักลงทุนให้มาลงทุนในจังหวัด
9. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ประชากรในวัยแรงงานลดลงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม
10. การเปิดประชาคมอาเซียน AEC ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี

ส่วนที่ 4

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสตูล

วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรเพิ่มมูลค่า สังคมพัฒนา ก้าวหน้าสู่สากล”

พันธกิจ

1. พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดสตูล โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัด
2. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกระดับ และส่งเสริมคุณภาพการบริหารจัดการทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเป็นที่ประทับใจของนักท่องเที่ยว
4. พัฒนาและส่งเสริมให้ทำการเกษตรที่ปลอดภัย โดยยึดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงรวมตลอดส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร และพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. พัฒนาเกษตรให้มีความเข้มแข็งโดยการเน้นองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเน้นการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและการวิจัยพัฒนาที่ช่วยให้เกษตรกรมีองค์ความรู้ใหม่
6. พัฒนาและเชื่อมโยงระบบโครงข่ายถนนให้ครบถ้วนเพียงพอรองรับปริมาณจราจรและการให้ความสะดวกในการเดินทางตลอดทั้งเชื่อมโยงเส้นทางเพื่อเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวการเกษตร และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาจังหวัดและการใช้ผังเมืองรวมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
7. พัฒนาการศึกษาระดับในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยให้ได้มาตรฐานสากล
8. รักษาศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาดั้งเดิมของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้เป็นสมบัติของลูกหลานสืบไป ตลอดรวมถึงการอนุรักษ์ และฟื้นฟู สืบสานไว้ซึ่งวิถีของคนสตูล
9. ส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน และฟื้นฟูด้านสุขภาพให้แก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีมีความสุข
10. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการเป็นเมืองกับชนบท
11. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น มีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ โดยใช้กระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น
12. พัฒนาความพร้อมของบุคลากรท้องถิ่นให้สามารถรองรับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งก้าวให้ทันโลก

เป้าหมายหลัก

1. ประชาชนในจังหวัดสตูล มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความสุขและมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นรายได้จากการท่องเที่ยวและการเกษตร
2. ประชาชนในจังหวัดสตูล มีจิตสำนึกที่ดี มีจิตสาธารณะ มีความเป็นพลเมือง และมีความสุข

ยุทธศาสตร์การพัฒนา 11 ด้าน ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวที่ประทับใจ

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 ปรับปรุง บำรุงรักษา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว
- 1.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่นในการให้บริการท่องเที่ยว ส่งเสริมการจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยวแก่ชุมชน เอกชน และ ปลูกฝังจิตสำนึกของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 1.3 ส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว
- 1.4 พัฒนาจริยธรรมของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว
- 1.5 สร้างระบบมาตรฐาน/ใช้เทคโนโลยี /จัดศูนย์บริการ ในการให้บริการนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์มาตรฐานให้แก่ผู้ประกอบการ
- 1.6 อบรมผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และอาสาสมัคร ด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎ มาตรฐานต่างๆ รวมถึงลดการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้ มีทักษะการบริการที่ประทับใจนักท่องเที่ยว
- 1.7 ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทุกประเภทให้ทั่วถึงและขยายไปยังประเทศเพื่อนบ้าน
- 1.8 จัดกิจกรรมประจำปีที่น่าสนใจ และเทศกาลที่โดดเด่นเป็นพิเศษตลอดทั้งปี

2. ยุทธศาสตร์การเกษตรยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 ส่งเสริมอาชีพ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การลดต้นทุนการผลิต การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และการสร้างองค์ความรู้ทางการเกษตรกรรม ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.2 จัดตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร
- 2.3 พัฒนาการค้าชายแดนให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการขยายตัวของสินค้าทางการเกษตร
- 2.4 สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์วิจัย/สถาบันพัฒนาทางการเกษตร

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมให้ใช้งานได้เต็มที่ด้วยการก่อสร้าง ซ่อมแซมผิวจราจร และการขยายเส้นทางจราจรให้เชื่อมโยงกันในสายหลักและสายรอง
- 3.2 ปรับปรุงซ่อมแซม ก่อสร้าง ทำเทียบเรือ เขื่อน สะพาน ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- 3.3 สนับสนุนการขยายเขตการให้บริการประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ และระบบอินเทอร์เน็ต
- 3.4 จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ทันสมัยเพื่อความปลอดภัยในการสัญจรทั้งทางบกทางน้ำ
- 3.5 ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดทำและปฏิบัติตามผังเมืองรวมจังหวัดผังเมืองเฉพาะและผังเมืองชุมชน
- 3.6 บริหารจัดการน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค อย่างเพียงพอ
- 3.7 ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านกฎระเบียบ และความปลอดภัยในการใช้ถนน และการปลูกฝังจิตสำนึก และความมีวินัยในการจราจร

- 4. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน**
แนวทางการพัฒนา
- 4.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้มีความสมบูรณ์ดังเดิม
 - 4.2 ส่งเสริม สนับสนุนจัดการแหล่งน้ำให้สามารถแก้ปัญหาน้ำท่วม น้ำแห้งได้อย่างยั่งยืน
 - 4.3 สนับสนุนการบริหารจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย
 - 4.4 ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการเฝ้าระวังแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 4.5 ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในการใช้ที่ดินและประโยชน์ที่ดิน ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด
- 5 ยุทธศาสตร์พัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและเพื่อนันทนาการ**
แนวทางการพัฒนา
- 5.1 ก่อสร้าง พัฒนาลานกีฬา สวนสาธารณะและจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬา
 - 5.2 พัฒนา ปรับปรุง รักษา สนามกีฬาให้ได้มาตรฐานและรองรับการใช้บริการและจัดหาเครื่องมือ/อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายให้ครบครัน
 - 5.3 พัฒนาศูนย์การกีฬาและนันทนาการให้มีความรู้ ความชำนาญ และทักษะมากขึ้น รวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาการด้านการกีฬาและนันทนาการให้มีทักษะที่สูงขึ้น
 - 5.4 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านกีฬา เป็นประจำและต่อเนื่อง
 - 5.5 ส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพให้กับประชาชน
- 6 ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น**
แนวทางการพัฒนา
- 6.1 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกิจกรรมทางวัฒนธรรม ประเพณี และการอนุรักษ์ไว้ซึ่งประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 6.2 ส่งเสริมให้ผู้นำทางศาสนา สถาบันทางศาสนามีบทบาทในการพัฒนาประชาชนให้เป็นผู้มีคุณธรรม ยึดมั่นในหลักศาสนา
 - 6.3 ปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม แก่ประชาชน
- 7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม**
แนวทางการพัฒนา
- 7.1 พัฒนามาตรฐานการศึกษาในระบบนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
 - 7.2 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
 - 7.3 ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
 - 7.4 ส่งเสริมสุขภาพของประชาชน การป้องกันและการควบคุมโรค
 - 7.5 ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพให้มีทักษะสูงขึ้น

- 8 ยุทธศาสตร์การลงทุน การพาณิชย์ และเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล**
แนวทางการพัฒนา
- 8.1 ส่งเสริมการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ และการพาณิชย์
 - 8.2 ส่งเสริมการจัดตั้งตลาดให้มีความเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ และปลอดภัย
 - 8.3 สนับสนุนให้มีการเปิดพื้นที่ปลอดภาษี และพัฒนาการค้าชายแดนให้มีประสิทธิภาพ
 - 8.4 ส่งเสริมการออมให้แก่ประชาชน
- 9 ยุทธศาสตร์เมืองสงบสุข**
แนวทางการพัฒนา
- 9.1 เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 9.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน / กลุ่มอาสาสมัคร ให้มีสมรรถนะเพิ่มขึ้น และส่งเสริมให้ประชาชนเฝ้าระวังเหตุและป้องกันตนเอง
 - 9.3 ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด
 - 9.4 ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างความสามัคคีในชุมชนและสนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
- 10 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี**
แนวทางการพัฒนา
- 10.1 จัดการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
 - 10.2 เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร
 - 10.3 เสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร และพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรม จริยธรรม
 - 10.4 พัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้ทันสมัยและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
 - 10.5 ส่งเสริมเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และเสรีภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่น
 - 10.6 ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ของท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- 11 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น**
แนวทางการพัฒนา
- 11.1 ส่งเสริมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นด้วยการจัดการศึกษาตลอดชีวิต
 - 11.2 ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาศักยภาพบุคลากร
 - 11.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน
 - 11.4 พัฒนาสื่อ วัสดุ ครุภัณฑ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
 - 11.5 พัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขในการเรียน

ส่วนที่ 5

โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์

(บัญชีโครงการเพื่อการประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสตูล ที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวที่ประทับใจ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ (บาท)			ตัวชี้วัด KPI	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				พ.ศ.2559	พ.ศ.2560	พ.ศ.2561			
1.1 ปรับปรุง บำรุงรักษา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว									
1	ก่อสร้างสวนเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระ ชนมพรรษา 84 พรรษา	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ - เพื่อพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ในการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ - เพื่อเป็นแหล่งศูนย์รวมการจัดกิจกรรมและบริการต่างๆของอำเภอควนกาหลง - เพื่อจัดให้มีสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ในการส่งเสริมกิจกรรมชุมชน การพักผ่อนหย่อนในกิจกรรมนันทนาการ และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ - เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนในการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ครัวเรือน 	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อสร้างศาลาริมน้ำ ขนาด 7.00 เมตร จำนวน 10 หลัง - งานก่อสร้างอาคารอำนวยการ จำนวน 1 หลัง <p>N 06 53' 43" E 099 55' 12"</p>	5,905,700			<ul style="list-style-type: none"> - ศาลาริมน้ำ จำนวน 10 หลัง อาคารอำนวยการ จำนวน 1 หลัง 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการได้ - สามารถพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ในการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพได้ - สามารถจัดเป็นแหล่งศูนย์รวมการจัดกิจกรรมและบริการต่างๆของอำเภอควนกาหลงได้ - สามารถจัดให้มีสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ในการส่งเสริมกิจกรรมชุมชน การพักผ่อนหย่อนในกิจกรรมนันทนาการ และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพได้ - ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ครัวเรือนได้ 	อบต.อุไคเจริญ อบจ.สตูล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ (บาท)			ตัวชี้วัด KPI	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				พ.ศ.2559	พ.ศ.2560	พ.ศ.2561			
3.1 ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมให้ใช้งานได้เต็มที่ด้วยการก่อสร้าง ซ่อมแซมผิวจราจร และการขยายเส้นทางจราจรให้เชื่อมโยงกันในสายหลักและสายรอง									
1	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายวังไต่เสด หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งมะปราง ต.วังประจัน อ.ควนโดน – หมู่ที่ 3 ต.ทุ่งนุ้ย อ.ควนกาหลง	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อเป็นเส้นทางขนส่งสินค้าทางด้านการเกษตร - เพื่ออำนวยความสะดวกในการเสริมสร้างเศรษฐกิจในชุมชนและประเทศ - เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด - เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 	<ul style="list-style-type: none"> - กว้าง 5.00 เมตร - ยาว 1.200 กม. หนา 0.15 เมตร - จุดเริ่มต้นโครงการ E 624927 N 753005 - จุดสิ้นสุดโครงการ E 625663 N 753756 	2,000,000			<ul style="list-style-type: none"> - ถนนกว้าง 5.00 เมตร - ยาว 1.200 กม. - หนา 0.15 เมตร 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนมีความสะดวกในการสัญจรไปมา - อุบัติเหตุจากการใช้ถนนลดลง - มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น - สามารถพัฒนาเส้นทางคมนาคมและบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานดีขึ้น 	อบต.วังประจัน อบจ.สตูล
2	ก่อสร้างถนน คสล. สายบ้านป่าแกบ่อหิน (หมู่ที่ 1 ต.ป่าแกบ่อหิน – บ้านทุ่งนางแก้ว ต.น้ำมุด)	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อสร้างความสะดวก รวดเร็วปลอดภัยในการใช้เส้นทางสัญจรและขนส่งสินค้าออกสู่ตลาด 	<ul style="list-style-type: none"> - กว้าง 6.00 เมตร - ยาว 1.265 กม. 	9,000,000			<ul style="list-style-type: none"> - ถนนกว้าง 6.00 เมตร - ยาว 1.265 กม. 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนที่สัญจรไปมามีความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัยในการใช้เส้นทางสัญจรและขนส่งสินค้าออกสู่ตลาด 	อบต.ป่าแกบ่อหิน อบจ.สตูล

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ (บาท)			ตัวชี้วัด KPI	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				พ.ศ.2559	พ.ศ.2560	พ.ศ.2561			
3.2 ปรับปรุงซ่อมแซม ก่อสร้าง ทำเทียบเรือ เชื้อน สะพานและตลิ่ง ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน									
1	ก่อสร้างสะพานทำเทียบเรือหมู่ที่ 1 บ้านต้นหยงละน้ำ ต.แหลมสน	- เพื่อให้ประชาชนมีทำเทียบเรือที่ได้มาตรฐาน - เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าและการจอดเรือ - เพื่อส่งเสริมอาชีพการทำประมง	- ก่อสร้างสะพานกว้าง 3.00 เมตร ยาว 100.00 เมตร - ก่อสร้างทำเทียบเรือ กว้าง 8.00 เมตร ยาว 19.00 เมตร	5,000,000		-	- สะพานกว้าง 3.00 เมตร ยาว 100.00 เมตร	- ประชาชนมีทำเทียบเรือที่ได้มาตรฐาน - ประชาชนมีความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าและการจอดเรือ - ส่งเสริมอาชีพการทำประมง	อบต.แหลมสน อบจ.สตูล
3.3 สนับสนุนการขยายเขตการให้บริการประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ และระบบอินเทอร์เน็ต									
1	ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ หมู่ที่ 1 - หมู่ที่ 2 ต.ต้นหยงไป	- เพื่อให้พนักงานท้องถิ่นและประชาชนมีความปลอดภัยในการเดินทาง และประชาชนในพื้นที่ตำบลต้นหยงไปได้รับการด้านสาธารณสุขไปทั่วถึง และส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของตำบล จังหวัดต่อไป	- ขยายเขตไฟฟ้าถนนรอบเกาะต้นหยงไป ระยะทาง 4.00 กม.	4,000,000		-	- ระยะทาง 4.00 กม.	- นักท่องเที่ยวและประชาชนมีความปลอดภัยและประชาชนในพื้นที่ได้รับการด้านสาธารณสุขไปทั่วถึง ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวลดต้นทุนในการผลิต เกิดความยั่งยืนในการพัฒนาชนบท	อบต.ต้นหยงไป อบจ.สตูล

satunPao

www.satunpao.go.th
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล

พายุโยกย้ายและแพนงาน
กองแพนและงมประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล